

I forfatterens værksted

- **Mette de Fine Licht**
- **Journalist, pr-konsulent, forfatter og foredragsholder**
- **Forfatter til *Viljepigen — for ung til kræft***
- **Udkommer den 10. november 2010 på Skriveforlaget, 179 kr.**

Hvorfor har du skrevet en bog om at have kræft?

Jeg har først og fremmest skrevet bogen, fordi jeg gerne vil give andre unge med kræft den bog, jeg selv manglede, da jeg var syg. Der findes masser af bøger om kræft, men ikke nogen for teenagere, som også er skrevet af en, der er ung.

Hvad er dit budskab med bogen?

Ingen slipper sovende fra en kræftsygdom, og ingen får automatisk succes i livet. Men med viljestyrke kan rigtig meget lade sig gøre. Jeg håber, at *Viljepigen* kan indgyde mod og håb til alle dem, der oplever modgang lige nu. Det gælder både dem, som selv er ramt af kræft og dem, som kender en, der er syg. Og så håber jeg, at dem, der er kommet på den anden side af sygdommen kan se, at man ikke behøver indtage en evig offerrolle, fordi man har oplevet noget barskt.

Din historie er barsk. Hvordan påvirker din sygdom dig i dag?

Den påvirker mig meget. Selv om jeg ikke tænker over sygdommen i det daglige, er den en del af min identitet. Det lyder som en kliché, men i dag kender jeg mig selv ud og ind. Jeg ved, hvad der gør mig lykkelig, og hvad der ikke gør. Derfor er jeg også i stand til at gå efter den, lykken. Og dét er en gave. Men at sige, at sygdommen var en gave, og at jeg ikke ville have været den foruden, som man ofte hører folk sige, når de er på den anden side af en krise, får ingen mig til. Kræft er grimt og ondt, og ingen fortjener at opleve det, jeg blev udsat for. Desuden har sygdommen efterladt mig med en benprotese, som begrænser min fysiske udfoldelser meget. Jeg kan ikke gå ture, gå ned med skraldet eller bære tunge indkøbsposer, og jeg kommer aldrig til at dyrke sport igen. Og dét er svært at acceptere — stadigvæk.

Hvordan har det været at skrive en bog om sig selv, når man kun er 24 år?

Jeg skrev *Viljepigen* på to uger med mine dagbøger fra dengang som eneste selskab. Det var ekstremt hårdt og ensomt, men også en nødvendig terapeutisk proces. Jeg duer ikke til at sidde i et psykologhjørne og tale med en fremmed, der er ved at tabe brillerne ned over sin næse. Jeg skriver mig ud af tingene, og kan på den måde både hjælpe mig selv og andre, der kan have gavn af mine erfaringer. Men det var en grotesk situation at mærke den euforiske følelse af et skriveflow samtidig med, at emnet gjorde ondt.

Ønsker du yderligere udtalelser eller en interviewaftale?

Kontakt Mette de Fine Licht på telefon 41 60 10 62 eller mail mette@viljepigen.dk

Læs mere på www.viljepigen.dk